

РЕШЕНИЕ

№ 4575

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 10.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9111** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на К. К. К., чрез адв. З. Д., срещу Решение № 1040-21-660/30.08.2022г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалба № 1012-21-1090 от 03.08.2022 г., като неоснователна и е потвърдено разпореждане № РВ – 3-21-01157477 от 08.07.2022г., издадено от длъжностното лице по реда на чл.114, ал.3 КСО в ТП на НОИ – С.-град, с което е разпоредено К. К. К. да възстанови недобросъвестно получените парично обезщетение за бременност и раждане, както и парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода от 15.11.2018г. до 02.01.2021г. в общ размер на 25 075, 13 лв. , от които главница 19 572,50 и лихва 5 502, 63 лв. В жалбата се поддържа, че оспорения акт е издаден в нарушение на материалните и процесуални разпоредби от КСО. Релевира се, че действително в подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО /декларации обр. № 1/ са допуснати съществени грешки и са издадени задължителни предписания за заличаване на подадените декларации, но не са разрешили поправянето им. Оспорва се извода на органа, че допуснатата грешка е основание да се приеме, че К. К. няма качеството на осигурено лице, поради което не следва да подава декларации обр. № 1. Твърди се, че допуснатите грешки са технически и могат да се коригират по съответния ред, предвиден в Наредба № Н- 13/2019 г. Иска се отмяна на обжалвания акт, в частта относно отказа за подаване на коректни данни с

декларации обр. № 1 за периода от 1.12.2017 г. до 31.12.2021 г. на основание чл. 9, ал. 3 и ал. 5 от НАРЕДБА № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /в сила от 3.01.2020 г./ /Наредба № Н-13/2019 г./.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. Д., поддържа жалбата. Сочи, че в съдебното производство се събрали достатъчно доказателства, установяващи че К. е самоосигуряващо се лице през процесния период и като такава упражнявала дейност и подлежала на задължително самоосигуряване. Пледира за отмяна на обжалваното решение. Претендира разноски, съгласно списък. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С. -град, представляван от юрк.А., оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана, и да потвърди като правилен и законосъобразен процесния акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Във връзка с постъпило искане при ТП на НОИ – С. град с вх.№ 1058-21.393/25.05.2022г. за издаване на Задължителни предписания за К. К. К. в качеството ѝ на самоосигуряващо лице е установено следното:

При проверка в регистър "Деклариран вид осигуряване от самоосигуряващи се лица" е установено, че К. К. К. е обявила вид и начало на осигуряване, като самоосигуряващо се лице за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт в размер 17.30%, считано от 01.12.2017 г. чрез „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ" ЕООД, във връзка с което са представени Удостоверения приложение № 9 (към чл. 11. ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) по болнични листове № E20182824733, № E20182825292, № E20190006255 и № E20183359935 с данни относно правото на парично обезщетение, с период на временна неработоспособност, определен с болничните листове от 15.11.2018г. до 29.12.2018 г.; 30.12.2018 г. до 02.01.2019 г.; от 03.01.2019 г. до 13.02.2019 г. и от 14.02.2019г. до 29.03.2019г.; Удостоверения приложение № 10 (към чл. II. ал. 1 от НПОПДОО за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане по чл. 50 и чл. 51 от КСО, за периода от 30.03.2019 г. до 29.12.2019 г.; Удостоверения приложение № 10 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО за оглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО за периода от 30.12.2019г. до 02.01.2021г., по които е изплатено парично обезщетение в общ размер на 19 572.50 лв.

При извършена проверка, приключила с Констативен протокол № КП-5-21-01156540/01.07.2022г. и след проверка в Търговския регистър е установено, че осигурителят „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], е вписан в Търговски регистър на 21.09.2016г. с адрес на седалището в [населено място]: Район р-н Л.: Квартал Л.: [улица]; Ет. 1, офис 2 с едноличен собственик С. Б. М., гражданин на Република К. и управители С. Б. М. и К. К. К.. ЕГН [ЕГН]. Считано от 02.02.2021г. за управители са вписани А. Г. Н., ЕГН [ЕГН] и С. Б. М..

За жалбоподателката К. К. К. са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с декларация обр. 1 за периода от 01.12.2017г. до 31.12.2021г. е вид осигурен „12“ като лице, осигурено на фонд „Пенсии" и фонд “ Общо заболяване и майчинство“ в качеството на съпруга на управителя на дружеството К. К. К..

В резултата на извършената проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на „СИЕЛ България“ ЕООД от контролен орган на ТП на НОИ , на дружеството са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01156547/01.07.2022г. за заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО за периода от 01.12.2017 г. до 31.12.2021г., тъй като К. К. няма качество на самоосигуряващо се лице, по силата на чл. 4. ал. 3. ал. 7 и ал. 9 от КСО.

С жалба с вх. № 1012-21-998/12.07.2022 г. “СИЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕООД оспорило по административен ред Задължителни предписания № ЗД-1-21-01156547/01.07.2022г., за заличаване на подадените данни за К. К. К., ЕГН [ЕГН] за периода от 01.12.2017 г. до 31.12.2021г. с аргумент, че ангажираната от К. К. К. счетоводна къща е подавала от нейно име декларации обр. 1, в които в т.4 „код на задължено лице” са вписвали ЕИК на „СиЕл България” ЕООД, вместо нейното ЕГН.

В хода на административното производство, е оглед цялостното изясняване на фактическата обстановка и преценка осигурителните права на К. К. К. е изпратено писмено запитване до ТД на НАП с изх. № 1012-21-998# 1/18.07.2022г, относно начина на подаване на данните по чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО.

С писмо с вх. № 1029-40-2518/20.07.2022г. от К. К. К. от ТД на НАП, офис О. е предоставена молба до дирекция „Обслужване” към ТД на НАП от К. К. К., ЕГН [ЕГН], е която същата е декларирала, че ангажираща от нея счетоводна къща е подавала от нейно име декларации обр. 1, в които в т.4 „код на задължено лице” са вписвали ЕИК на „СиЕл България” ЕООД, вместо нейното ЕГН.

С Решение № 1040-21-580/29.07.2022г. на Директора на ТП на ПОИ С.-град, издадените на „СИЕЛ България“ ЕООД Задължителни предписания № ЗД-1-21-01156547/01.07.2022г. на старши инспектор по осигуряването Л. А. в Дирекция „КПК” при ТП на ПОИ - С. град, издадени за заличаване на подадените от „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, ЕИК[ЕИК] данни по чл. 5. ал. 4. т. I от КСО за периода от 01.12.2017г. до 31.12.2021 г.вкл. са отменени и административната преписка е върната за ново произнасяне, съобразно мотивите в решението.

Вследствие на горното са издадени нови Задължителни предписания № ЗД-1-21-01174601/01.08.2022г. чрез ЕГН-то на К. К. К. за заличаване на подадените данни за нея с декларация обр. 1 чрез „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕООД за периода от 01.12.2017г. до 31.12.2021 г.

В хода на административното производство, с оглед цялостното изясняване на фактическата обстановка и преценка осигурителните права на К. К. К. е изпратено писмено запитване до ТД на НАП с изх. № 1012-21-1090#1/11.08.2022г. относно наличието на годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за периода от 2017г. до 2021 г.

С писмо вх. № 1012-21-1090#2/19.08.2022г. ТД на НАП Офис „О.” е уведомила ТП на НОИ – С. –град, че със заявление вх. № 94-К-236/13.07.2022г. депозирано от К. К. К. в деловодството на ТД на НАП, същата е поискала разрешение да заличи подадените от нейно име декларации обр. № 1 за периода от 01.12.2017г. до 31.12.2021 г. и вместо тях да подаде нови, с коректни данни основание чл. 9. ал. 3 и ал. 5 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. В заявлението си жалбоподателката К. изтъква, че основанията за това са, че същата е регистрирана в регистър

БУЛСТАТ като лице, упражняващо свободна професия- консултант от 01.12.2017г. и в това си качество е самоосигуряващо се лице- упражняващо свободна професия на основание чл. 4, ал. 3, т. 2 от КСО във връзка с чл. 1, ал. 5, т. 3 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица. Обяснява още, че декларираната от нея счетоводна къща е подавала от нейно име декларация обр. 1. в които в т.4 „код на задължено лице" са вписвали ЕИК на „СиЕл България" ЕООД, вместо нейното ЕГН, като в същото време в т. 12. е вписван коректен код 12 „самоосигуряващо се лице". Обяснява, че грешката е установена в началото на 2022г., когато самоосигуряващите се лица, упражняващи свободна професия са получили нови ЕИК от регистър БУЛСТАТ, различни от ЕГН, които вече задължително се попълват в т.4 от декларация обр.№ 1.

За да бъде поправена грешката с посоченото заявление, жалбоподателката К., е поискала грешно подадените данни с декларация обр. 1 за периода от 01.12.2017г. до 31.12.2021г. да бъдат заличени и на тяхно място да се издадат нови, коректни декларации на основание чл. 9, ал. 3 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г.

Във връзка с подадена молба вх. № 04-94-К-18/09.05.2022г. в ТД на НАП С., офис „О." относно допуснатата техническа грешка при подаването на декларация за регистрация ОКД-5 от контролните органи на Н. е съставен протокол № ПО-22220422056860-073-001/23.05.2022г. От представеният в хода на проверката протокол е установено, че в подадената декларация е приложени два броя декларация за регистрация ОКД-5, с което задълженото лице е изявило желание за прекъсване на осигуряването като С. през осигурител „С. БЪЛГАРИЯ ЕООД, считано от дата 01.01.2022г. и обработка на декларация за регистрация ОКД-5 за начало на осигуряване като СЛ-Свободна професия през осигурител „К. К. К." с ЕИК[ЕИК] с вид осигуряване „всички осигурителни рискове"-висок процент. След извършена проверка в информационния масив на НАП и събраните факти и обстоятелства, органите на ТП на НОИ – С. - град е установено следното:

Видно от справка история на самоосигуряването за лицето К. К. К.. ЕГН [ЕГН] има данни за подадена декларация за регистрация-ОКД 5 с начало на дейност и начало на осигуряване като С.- свободна професия през осигурител „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ" ЕООД, с начало на дейност и начало на осигуряване 01.12.2017г. с вид осигуряване „всички осигурителни рискове"-висок процент.

Съгласно справка данни- осигуряване по ЕГН за периода от 01.12.2017г. до 30.04.2022г. е установено, че за за лицето има данни за подавани декларации обр. № 1 както следва:

-от м. 12.2017г. до м. 12.2021 . - подавани декл. обр. № 1 от . „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] с вид осигурен „12“ – самоосигуряващи се лица.

- м.01.2022г. до м.04.2022г.- подавани декл. обр. № 1 от „К. К. К.“, ЕИК[ЕИК] с вид осигурен „12“ – самоосигуряващи се лица.

Видно от справка задълженията на осигурител по декларация обр. № 6 (актуално състояние) има данни за подадени декларации обр. 6 за м.13.2017г .; м.13.2018г.; м. 13.2019г.; м.13.2020г. и м,13.2021г.

Съгласно подадените ГДД по чл. 50 от ЗДФЛ за финансови 2018г., 2019г. и 2020г. задълженото лице е попълнило само справка за окончателния размер на осигурителния доход е таблица № 1 и № 2, а за финансовата 2021 г. в подадената ГДД по чл.50 от ЗДФЛ е декларирано доход от наем и отново справка за окончателният

размер на осигурителния доход с таблица № 1 и № 2, като във всички справки в подадените ГДД са попълнени данни в колона 4- Осигурителен доход, върху който се дължат авансово осигурителни вноски от самоосигуряващото се лице. В хода на проверката и видно от Търговския регистър, е установено, че дружество „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е с управители С. Б. М., гражданин на Република К. и А. Г. Н., с начин на представяване- поотделно.

С оглед изложеното по-горе и предвид извършената проверка в информационния масив на НАП, е установено безспорно, че жалбоподателката К. К. К., не е собственик или управител на дружество „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в резултат на което същата е уведомена, както и счетоводителя на дружеството за уточняване на осигуряването като С.. Установено е, че към момента на проверката на НАП липсва законово основание за прекъсване на осигуряването като С.- свободна професия в ЮЛ и от ЕООД, където задължителното осигуряване с вид осигурен“12“ следва да бъде управителят или самоосигуряващото се лице, в които хипотези не попада жалбоподателката.

С оглед на гореизложеното и извършената проверка от НАП не е допуснато обработването на приложените декларации за регистрация ОКД-5 с прекъсване на осигуряването чрез осигурител „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, както и начало на дейност като свободна професия през осигурител „К. К. К.“, ЕИК[ЕИК].

Именно по изложените обстоятелства, длъжностното лице по реда на чл.114, ал.3 КСО в ТП на НОИ – С. –град е издало и разпореждане № РВ – 3-21-01157477 от 08.07.2022г., потвърдено с решение № № 1040-21-660/30.08.2022г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.- град, предмет на настоящия спор.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

Видно от Решение № 1040-21-660/30.08.2022 г., със същото е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01157477 от 08.07.2022г., с което е разпоредено К. К. да възстанови недобросъвестно полученото парично обезщетение за бременност и раждане, парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода 15.11.2018 г.- 02.01.2021 г. в размер на 25075.13 лв. Приети по делото са представените от жалбоподателя Договори, споразумения, скриншот на интерфейси на мобилно приложение, установяващи извършваната от К. дейност за процесните периоди, както и справки от данъчно- осигурителната сметка на К. К. за извършени плащания, копия от уведомително писмо до жалбоподателката от счетоводна къща „Д. и партньори“, с приложено пълномощно, видно от което К. К. в качеството си на самоосигуряващо се физическо лице упълномощава счетоводната къща да я представлява пред НОИ, НАП и други държавни органи с права да подписва, подава и получава всякакви документи, декларации, уведомления и информация, свързани с възникването, изменението и погасяването на публичните задължения и плащанията от ДОО, включително и по електронен път с КЕП на дружеството. Приобщени към доказателствения материал са и договори, споразумения и скриншот на интерфейси от „БАРИН ЛАБС“ ООД с информация от същото дружество, че К. К. е била част от екипа като консултант за разработване на дизайн за потребителски интерфейс със сключване на рамково споразумение от 26.03.2018 г., прекратено на 03.12.2018 г. поради напреднала бременност на К., както и информация от „Кодербок“ ООД относно участието ѝ като консултант в разработката на иновативен user interface, въз основа на приложен граждански договор от 12.09.2018 г., прекратен на 21.11.2018 г.

поради напреднала бременност.

При тази фактология, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, но неоснователна.

След извършената на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, служебна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт, съдът установи, че оспореното решение на директора на ТП на НОИ – С. – град е издадено от оправомощен орган, в рамките на неговата материална компетентност. Решението на директора на ТП на НОИ е издадено в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 117, ал. 5 от КСО форма и съдържа изложение на фактическите и правните основания за постановяването му. В производството по постановяването му не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила и процедурата по издаването му е съобразена с приложимите за случая норми - чл. 117, ал. 3 от КСО.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА „ГИТ“ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства.

На следващо място, при издаването на обжалваното решение е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл.59, ал.2 от АПК. Потвърденото разпореждане също е издадено от ПО при ТП на НОИ –С. град. При издаването им са спазени административнопроизводствените правила. Обжалвани са по административен ред и в резултат на проведено производство по

чл.117, ал.1, т.2, б.“б“ от КСО са потвърдени с оспореното решение. В последното са изложени фактически и правни изводи. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датиран и подписан, с кореспондиращ на мотивите диспозитив. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл.146, т.1, т.2 и т.3 от АПК. В този смисъл и възраженията в тази насока се явяват неоснователни.

По приложение на материалния закон съдът намира следното:

Разпоредба № РВ – 3-21-01157477 от 08.07.2022г., издадено от длъжностното лице по реда на чл.114, ал.3 КСО в ТП на НОИ – С.-град е постановено след издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-[ЕИК]/02.08.2022 г. на Контролен орган на ТП на НОИ С.- град заличаване на подадените данни с декларация обр. 1, съгласно Наредба № Н- 13 от 17.12.2019 г. в съответното ТД на НАП за К. К. К., чрез „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, за периода от 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г.

В разпоредбата на чл.114, ал.2, т.2 от КСО е регламентирано, че добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица, с изключение на случаите, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В този случай възстановяването на сумите е без лихва до изтичане на срока за доброволно изпълнение.

Новоустановените факти и обстоятелства от извършената ревизия на осигурителя, довели до заличаването на данните по декларация обр. 1, съгласно Наредба № Н- 13 от 17.12.2019 г. в съответното ТД на НАП за К. К. К., чрез „СИЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, за периода от 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г. се явяват нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО - представени са след получаване на парично обезщетение за бременност и раждане, парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода 15.11.2018г. до 02.01.2021г. и имат значение за правото на получаване на такова обезщетение, което обосновава приложението на посочената разпоредба. При заличени данни подадените данни с декларация обр. 1, съгласно Наредба № Н- 13 от 17.12.2019 г. са налице нови данни по смисъла на чл.114. ал.2. т.2 от КСО, имащи значение за определяне размера на осигурителния стаж на жалбоподателката и правото ѝ парично обезщетение за бременност и раждане, парично обезщетение за отглеждане на малко дете , които представляват правно основание за възстановяване на добросъвестно получените суми за полученото обезщетение, ведно с дължимата лихва от датата на получаване на същото.

Предвид изложеното, правилно по отношение на жалбоподателката К. възниква задължение към ДОО за неоснователно получени суми за

парично обезщетение за бременност и раждане, парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода 15.11.2018г. до 02.01.2021г. във връзка със заличаване на релевантни данни подадените данни с декларация обр. 1, съгласно Наредба № Н- 13 от 17.12.2019 г..

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, съответстват и на целта на закона, обусловена от защита на бюджета на държавното обществено осигуряване чрез създаване на механизъм за възстановяване на недължими плащания.

Издаденото разпореждане и потвърждаващото го решение са законосъобразни по всички критерии на чл.146 от АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора е основателно искането на ответника за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт. Предвид липсата на изрична уредба в АПК и с оглед нормата на чл. 144 от АПК същото е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8 във вр. с ал. 3 от Гражданския процесуален кодекс и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100, 00 лева. На основание § 1, т. 6 от Допълнителната разпоредба на АПК разноските следва да се присъдят в полза на юридическото лице, в структурата на което е административният орган.

По изложените съображения и на основание чл.118, ал.3 КСО във връзка с чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 7 -ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. К. К., чрез адв. З. Д., срещу Решение № 1040-21-660/30.08.2022г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.- град, с което е отхвърлена жалба № 1012-21-1090 от 03.08.2022 г., като неоснователна и е потвърдено разпореждане № РВ – 3-21-01157477 от 08.07.2022г., издадено от длъжностното лице по реда на чл.114, ал.3 КСО в ТП на НОИ – С.-град, с което е разпоредено К. К. К. да възстанови недобросъвестно получените парично обезщетение за бременност и раждане, както и парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода от 15.11.2018г. до 02.01.2021г. в общ размер на 25 075, 13 лв., от които главница 19 572,50 и лихва 5 502, 63 лв.
ОСЪЖДА К. К. К., ЕГН- [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.- град възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100, 00 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано, с касационна жалба пред

Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: